

BM-I - 0700 - 573/06

DSP - IV - 0700- 69/06

KANCELARIA SENATU
BIURO PREZYDIALNE
wpłynęło dn. 24.10.06
nr 5547 podpis.....

WOr
KANCELARIA
Biura Prezesa Senatu
Wpłynęło dn. 25.10.2006
nr 778 podpis.....

**Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej**

Szanowny Panie Marszałku,

Odnosząc się do oświadczenia Pana Senatora Janusza Kubiaka złożonego podczas 18 posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 14 września 2006 r., przedstawionego przy piśmie Pana Marszałka z dnia 18 września 2006 r. BPS/DSK - 043 - 637/06, w przedmiocie przewlekłości postępowania upadłościowego Stoczni Szczecińskiej „Porta Holding” S.A. w Szczecinie toczącego się w Sądzie Rejonowym w Szczecinie pod sygn. akt XXII U 156/02 i zaspokojenia wierzytelności „Lubmor” sp. z o.o. w Trzciance, uprzejmie wyjaśniam.

Postanowieniem z dnia 29 lipca 2002 r. Sąd Rejonowy w Szczecinie ogłosił upadłość Stoczni Szczecińskiej „Porta Holding” S.A. w Szczecinie. Upadłość Stoczni ogłoszono na podstawie przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (tekst jedn.; Dz. U. z 1991 r. Nr 118, poz. 512 ze zm., dalej jako Pr. Up.), którego przepisy w dalszym ciągu mają zastosowanie do przebiegu w/w postępowania upadłościowego. Przepisy prawa upadłościowego uzależniają zaspokojenie wierzycieli i zakończenie postępowania upadłościowego od realizacji jego poszczególnych etapów (w szczególności od sporządzenia listy wierzytelności, sprzedaży majątku upadłego, sporządzenia planu podziału funduszków masy i jego wykonania).

Postanowienie o ogłoszeniu upadłości uprawomocniło się z dniem 9 sierpnia 2002 r. Odpis postanowienia w przedmiocie ogłoszenia upadłości doręczono syndykowi 5 sierpnia 2002 r. Po ogłoszeniu upadłości syndyk przystąpił do wykonywania swych obowiązków. Ze względu na rozmiar masy upadłości i złożone

relacje gospodarcze pomiędzy upadłą Spółką a Stoczną Szczecińską S.A. w Szczecinie, konieczność wyodrębnienia majątku upadłego od majątku tej Spółki, trudności w ustaleniu praw własności upadłego, utrudniony dostęp do sieci informatycznej, dużą ilość udziałów upadłego w innych spółkach, w dniu 11 września 2002 r. syndyk złożył wniosek o ustalenie dłuższego niż miesięczny terminu do sporządzenia spisu inwentarza majątku masy upadłości i dokonania jego oszacowania. Jednocześnie czyniąc zadość obowiązkowi wynikającemu z art. 109 Pr. Up., w dniu 11 września 2002 r. syndyk przedłożył sędziemu – komisarzowi sprawozdanie ogólne o stanie masy upadłości i o możliwości zaspokojenia wierzycieli. Zarządzeniem z dnia 19 września 2002 r. sędzia - komisarz przedłużył syndykowi termin do złożenia spisu inwentarza i bilansu do dnia 30 października 2002 r. W dniu 19 listopada 2002 r. syndyk złożył bilans i spis inwentarza majątku masy upadłości. Zgodnie z bilansem na dzień 28 lipca 2002 r. stan aktywów i pasywów wynosił 1.411.131.320,93 zł, przy czym syndyk zaznaczył, że wycena według cen rynkowych będzie dokonywana każdorazowo przed planowaną sprzedażą likwidacyjną. W dniu 29 listopada 2002 r. syndyk uzupełnił spis inwentarza przez złożenie spisu z natury środków trwałych, a w dniu 12 września 2003 r., syndyk złożył do akt wycenę przedsiębiorstwa upadłego.

W dniu 17 września 2002 r. syndyk wystąpił do sędziego – komisarza z wnioskiem o zezwolenie na sprzedaż z wolnej ręki samochodów wchodzących w skład masy upadłości. Postanowieniem z dnia 19 września 2002 r. sędzia - komisarz na podstawie art. 111 Pr. Up. zezwolił syndykowi na sprzedaż ruchomości wchodzących w skład masy ruchomości przed rozpoczęciem likwidacji. Ponadto, w dniu 18 września 2002 r. syndyk złożył wniosek o zezwolenie na sprzedaż innych ruchomości z wolnej ręki przed rozpoczęciem likwidacji (art. 111 Pr. Up.) odnośnie części do budowy statków, na które zapotrzebowanie zgłaszała Stocznia Szczecińska „Nowa” sp. z o.o. w Szczecinie oraz złomu. Pismem z dnia 24 września 2002 r. podał dalsze okoliczności uzasadniające wniosek. Sędzia - komisarz postanowieniem z dnia 17 października 2002 r. zezwolił syndykowi na sprzedaż z wolnej ręki w/w ruchomości. Pismem z dnia 27 listopada 2002 r. syndyk poinformował sędziego - komisarza, że przystępuje do likwidacji masy upadłości. W toku dalszego postępowania upadłościowego syndyk składał kolejne wnioski o sprzedaż ruchomości z wolnej ręki, zaś sędzia komisarz wydawał postanowienia

o zezwoleniu na ich sprzedaż. W dniu 19 marca 2004 r. wpłynął wniosek syndyka o zezwolenie na sprzedaż nieruchomości z wolnej ręki, w tym samym dniu wydano postanowienie o zezwoleniu na sprzedaż nieruchomości w tym trybie.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2004 r. sędzia - komisarz ustanowił radę wierzycieli. Od chwili ustanowienia rady wierzycieli, organ ten podejmuje decyzje w przedmiocie wyrażenia zgody syndykowi na dokonanie czynności dotyczących likwidacji masy upadłości wymienionych w art. 131 Pr. Up. (w szczególności wyraża zgodę na sprzedaż z wolnej ręki nieruchomości i nieruchomości upadłego).

W dniu 22 kwietnia 2004 r. zakończono negocjacje ze Stoczną Szczecińską „Nowa” sp. z o.o. w Szczecinie w sprawie sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego, a 24 maja 2004 r. rada wierzycieli wyraziła zgodę na sprzedaż z wolnej ręki przedsiębiorstwa upadłego. W dniu 20 lipca 2004 r. syndyk sprzedał Stoczną Szczecińską „Nowa” sp. z o.o. w Szczecinie przedsiębiorstwo upadłego na warunkach ustalonych przez radę wierzycieli, za cenę 133.000.000 zł.

Z uwagi na charakter prowadzonego postępowania upadłościowego syndyk napotkał szereg trudności już w procesie ustalania składu masy upadłości ze względu na skomplikowaną strukturę holdingu. Utrudnienia w zbyciu majątku upadłego wynikają z wielkości masy upadłości oraz dużej wartości poszczególnych składników majątkowych, ich charakteru i specyfiki ograniczającej znacznie krąg podmiotów ewentualnie zainteresowanych ich nabyciem (maszyny i urządzenia specjalistyczne w branży stoczniowej, duże nieruchomości przemysłowe oraz socjalne, np. przedszkola faktycznie użytkowane przez Gminę Szczecin, częściowo przestarzały i zużyty pod względem technologicznym majątek), oraz braku zainteresowania ofertą syndyka zarówno na rynku krajowym jak i za granicą. W konsekwencji konieczne było poszukiwanie nabywców o odpowiednim kapitale także przy wsparciu państwa, obniżanie minimalnej ceny sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego, nieruchomości, ruchomości i praw majątkowych, stosownie do aktualnej sytuacji rynkowej, oraz oczekiwanie na zapłatę ceny sprzedaży składników majątkowych upadłego przez ich nabywców do czasu zawarcia umowy przenoszącej własność tych rzeczy.

Dodać należy, że przeszkodą w całkowitej likwidacji majątku upadłego jest konieczność ściągnięcia wierzytelności upadłego trwające procesy o uznanie czynności prawnych upadłego za bezskuteczne.

Pierwszy projekt listy wierzytelności syndyk złożył sędziemu – komisarzowi w dniu 4 listopada 2004 r. i dotyczył wierzytelności zgłoszonych do dnia 29 listopada 2004 r. W wykonaniu zarządzenia sędziego - komisarza syndyk złożył następny projekt listy wierzytelności w dniu 28 lipca 2005 r., projekt obejmował 3.758 wierzycieli, w tym objętych poprzednim projektem oraz nowe wierzytelności zgłoszone po 29 listopada 2004 r. W miarę zgłaszania kolejnych wierzytelności i uzupełniania braków formalnych przez wierzycieli, syndyk składał i składa do chwili obecnej następne, uzupełniające projekty listy wierzytelności. Posiedzenia w przedmiocie zatwierdzenia listy wierzytelności odbyły się dotychczas w dniach 15 grudnia 2005 r., 12 stycznia 2006 r., 19 stycznia 2006 r., 26 stycznia 2006 r., 23 lutego 2006 r., 16 marca 2006 r., 27 kwietnia 2006 r., 18 maja 2006 r., 25 maja 2006r., 8 czerwca 2006 r., 22 czerwca 2006 r., 29 czerwca 2006 r., 6 lipca 2006 r., 14 września 2006r., 21 września 2006 r. W dalszym ciągu trwają intensywne prace nad ustaleniem ostatecznej listy wierzytelności. Czynności wyjaśniające zainicjowane oświadczeniem Pana Senatora wykazały, że prace nad ustaleniem listy wierzytelności prowadzone są od początku postępowania upadłościowego, w miarę zgłaszania wierzytelności oraz z uwzględnieniem możliwości kadrowych i lokalowych wydziału, a wcześniej sekcji układowo – upadłościowej Sądu Rejonowego w Szczecinie. Na uwagę zasługuje fakt, że ogłoszenie upadłości Stoczni Szczecińskiej Porta Holding S.A. w Szczecinie zbiegło się w czasie z ogłoszeniem upadłości Stoczni Szczecińskiej S.A. w Szczecinie, w którym to postępowaniu swoje wierzytelności zgłosiło ok. 3500 wierzycieli. Ponadto, nastąpił znaczny wzrost liczby postępowań upadłościowych spółek zależnych od upadłej Stoczni. Skomplikowany charakter miał sam etap badania braków formalnych zgłoszeń wierzytelności z uwagi na liczbę zgłoszeń wierzytelności, konieczność dokonywania przyporządkowania zgłoszeń wierzytelności (wierzyciele nie rozróżniali postępowania upadłościowego Stoczni Szczecińskiej Porta Holding S.A. w Szczecinie i Stoczni Szczecińskiej S.A. w Szczecinie) oraz kilkadziesiąt zgłoszeń dokonanych przez wierzycieli zagranicznych. Zgłoszenia swych wierzytelności dokonało znacznie więcej wierzycieli niż uwzględnia projekt listy, część zgłoszeń została prawomocnie zwrócona, niektórzy wierzyciele po doręczeniu

zarządzenia o zwrocie zgłoszenia wierzytelności dokonywali ponownych zgłoszeń. Podległe mi służby ustaliły również, że w dużej mierze trudności w ostatecznym ustaleniu listy wierzytelności spowodowane są znaczną ilością wierzytelności zabezpieczonych hipotekami (w tym hipotekami łącznymi) i zastawami rejestrowymi. Syndyk nie sprzedał bowiem wszystkich składników majątku upadłego obciążonych rzeczowo, a dla ustalenia kategorii zaspokojenia i wysokości wierzytelności umieszczonych na liście, konieczne jest uwzględnienie w tym przypadku ceny uzyskanej ze sprzedaży rzeczy obciążonych rzeczowo (art. 204 § 1 pkt 2a i b i 117 § 4 Pr. Up.). Syndyk złożył projekt listy wierzytelności w zakresie wierzycieli, których wierzytelności nie są zabezpieczone hipotecznie. Projekt był uzupełniany w miarę wpływu zgłoszeń do sądu. W celu zapewnienia najwyższej sprawności postępowania upadłościowego, sędziemu pełniącemu funkcję sędziego - komisarza przydzielono od 1 czerwca 2004 r., tj. niezwłocznie po powstaniu takiej możliwości (otrzymaniu etatu asystenckiego przez Sąd Rejonowy w Szczecinie) asystenta sądowego, który w ramach obowiązków służbowych zajmuje się zasadniczo tylko sprawami związanymi z ustaleniem listy wierzytelności. Wpływ na postępowanie w zakresie ustalenia listy wierzytelności miał też fakt, że dotychczas postępowanie upadłościowe Stoczni Szczecińskiej „Porta Holding” S.A. w Szczecinie prowadzone było kolejno przez trzech sędziów - komisarzy, którzy musieli zapoznawać się z aktami i ze stanem sprawy. Akta są bardzo obszerne (liczą obecnie 73 tomy). Jednocześnie sędziowie pełniący funkcję sędziów – komisarzy w tej sprawie, podejmowali szereg innych czynności związanych z kierowaniem tokiem postępowania upadłościowego, ponadto wykonywali inne obowiązki służbowe wynikające z pełnienia tej funkcji w innych postępowaniach upadłościowych.

Wszyscy pracownicy upadłego, z którymi rozwiązano umowy o pracę w sierpniu 2002 r. zostali zaspokojeni, oprócz prezesów zarządu upadłego, którzy zgłaszają wierzytelności o wartości ponad 10.000 zł. Według stanowiska syndyka wierzytelności te są sporne. Wierzyciele kategorii pierwszej, którym przyznano renty zaspakajani są na bieżąco. Podobnie na bieżąco zaspokajane są koszty postępowania upadłościowego.

Wierzyciel, o którym mowa w oświadczeniu Pana Senatora, tj. „Lubmor” sp. z o.o. w Trzciance, zgłosił swą wierzytelność pismem, które wpłynęło do Sądu

Rejonowego w Szczecinie w dniu 18 września 2002 r. Wierzyciel domagał się uznania swej wierzytelności w łącznej kwocie 4.308.987 zł, w tym kwoty 4.112.571,11 zł w kategorii VI i kwoty 196.395,89 zł w kategorii VII. Zarządzeniem z dnia 21 lutego 2003 r. zgłoszenie zostało przekazane syndykowi. Projekt listy wierzytelności uwzględniający wierzyciela syndyk złożył w dniu 21 listopada 2005 r. Na posiedzeniu w dniu 22 czerwca 2006 r. sędzia komisarz na posiedzeniu niejawnym wysłuchał syndyka i upadłego w przedmiocie wierzytelności zgłoszonej przez „Lubmor” sp. z o.o. w Trzciance. Przeprowadzone czynności wyjaśniające nie pozwalają jednak na obecnym etapie postępowania na udzielenie jednoznacznej odpowiedzi co do możliwości i terminu zaspokojenia wierzytelności „Lubmor” sp. z o.o. w Trzciance. Nie jest możliwe dokładne oszacowanie funduszków masy, prowadzone są bowiem procesy o uznanie czynności prawnych upadłego za bezskuteczne oraz procesy o zapłatę, co może skutkować zwiększeniem funduszków masy o kilkaset milionów złotych. Nie są także ustalone wierzytelności wierzycieli hipotecznych oraz sporne wierzytelności z kategorii I, co ma oczywisty wpływ na zaspokojenie wierzycieli z VI kategorii. Nie sprzedano nieruchomości obciążonych hipotekami, nie jest wobec tego znana suma, w jakiej wierzyciele ci zostaną zaspokojeni w kategorii IIa i IIb, a w jakiej wysokości w kategorii VI.

Obrazując stan likwidacji majątku i perspektywy zaspokojenia wierzycieli dodać można, że według sprawozdania syndyka do dnia 31 sierpnia 2006 do masy wpłynęły środki pieniężne w wys. 360.121.494,57 zł (z czego kwota 228.247.441,87 zł została uzyskana ze sprzedaży majątku). Wydatki do tego momentu wyniosły 90.197.322,17 zł. W masie upadłości pozostają do zbycia nieruchomości o wartości szacunkowej 34.882.431 zł oraz rzeczy ruchome, których wartość szacowana jest na sumę 48.051.477,20 zł. Syndyk prowadzi ok. 46 postępowań sądowych i egzekucyjnych przeciwko dłużnikom upadłej Stoczni.

Jak wynika z powyższych wyjaśnień, postępowanie upadłościowe Stoczni Szczecińskiej „Porta Holding” S.A. w Szczecinie jest procesem złożonym i skomplikowanym. Z uwagi na dużą liczbę wierzycieli, znaczny majątek upadłego, obiektywne trudności w jego zbyciu i konieczność realizacji poszczególnych etapów postępowania upadłościowego, szybkie zaspokojenie wierzycieli upadłej Stoczni nie jest możliwe. Prezes Sądu Okręgowego w Szczecinie sprawuje bieżący nadzór nad sprawnością przebiegu postępowania upadłościowego Stoczni Szczecińskiej „Porta

Holding” S.A. w Szczecinie. W/w postępowanie objęte jest również moim bezpośrednim nadzorem. Analiza toku postępowania pozwala na stwierdzenie, że organy postępowania upadłościowego podejmują wszelkie starania w celu zakończenia likwidacji masy upadłości zgodnie z przepisami prawa. W celu dalszego usprawnienia przebiegu postępowania upadłościowego, poleciłem jednak podległym mi służbom wzmożenie nadzoru nad postępowaniem upadłościowym XXII U 156/02 w kierunku zintensyfikowania działań organów postępowania upadłościowego związanych z likwidacją masy upadłości, sporządzaniem listy wierzytelności i ewentualnym podziałem funduszków masy.

Jednocześnie wyrażam przekonanie, że niniejsza odpowiedź wyjaśniła wątpliwości związane z kwestiami zawartymi w oświadczeniu Pana Senatora.

2 października —

z upoważnienia
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Krzysztof Józefowicz
PUDSEKRETARZ STANU